

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Zabłudowska

Protokolant: Anna Wiecheć

przy udziale Prokurator Prokuratury Rejonowej G.-Ś. w G. J. R.

po rozpoznaniu w dniu 21.03.2016 r. sprawy **P. P.**, syna C. i G. z domu N., urodzonego (...) w G.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 16 maja 2008 r. w sprawie **XI K 271/08** za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnionych od 12 do 15 października 2007 r. w nocy z 22/23 października 2007 r. i w dniu 13 listopada 2007 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat, karę 182 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda, przy czym następnie zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;
2. Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie **II K 476/08** za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione 4 lipca 2007 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat i na karę 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda;
3. Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 20 sierpnia 2009 r. r. w sprawie **XI K 535/09** za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. popełnione 30 sierpnia 2008 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. popełnione 30 sierpnia 2008 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym orzeczono karę łączną 9 miesięcy pozbawienia wolności;
4. Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 4 kwietnia 2012 r. w sprawie **XI K 156/10** za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., popełnione w dniu 5 października 2008 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
5. Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 6 września 2013 r. w sprawie **X K 123/13** za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione od 29 września do 7 listopada 2012 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i karę 60 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda;
6. Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie **II K 916/13** za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione 23 listopada 2012 r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności i karę 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione 23 listopada 2012 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda, przy czym orzeczono kary łączne 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 60 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda;
7. Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie **II K 337/13** za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione 12 sierpnia 2012 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnionych od 10 do 12 sierpnia 2012 r. i od 5 do 25 sierpnia 2012

r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. popełnione 22 września 2012 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym orzeczono karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności;

8. Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 26 czerwca 2015 r. w sprawie **X K 171/15** za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione nie wcześniej niż 19 października 2012 r. i nie później niż do dnia 20 listopada 2012 r. na karę roku pozbawienia wolności;

nadto, wobec którego wyrokiem łącznym **Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 30 lipca 2014 roku w sprawie II K 370/14**

- połączono kary grzywny orzeczone w sprawach XI K 271/08 i II K 476/08 Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku i wymierzono karę łączną 190 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda,
- połączono kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach XI K 535/09 i XI K 156/10 Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku i wymierzono karę łączną 11 miesięcy pozbawienia wolności,
- połączono kary pozbawienia wolności i grzywny orzeczone w sprawach X K 123/13, II K 916/13 i II K 585/13 Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku i wymierzono kary łączne 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 160 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda (rozstrzygnięcie to straciło moc wskutek uchylecia prawomocności wyroku w sprawie II K 585/13);

natomiast wyrokiem łącznym **Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 23 marca 2015 roku w sprawie II K 1194/14**

- połączono kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach X K 123/13 i II K 916/13 Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku oraz II K 337/13 Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku i wymierzono karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- połączono kary grzywny orzeczone w sprawach X K 123/13 i II K 916/13 Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku i wymierzono karę łączną 70 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda.

przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., na podstawie przepisów Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 roku

I. na mocy art. 85 k.k., art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy karę pozbawienia wolności prawomocnie orzeczone:

- a) przez Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 6 września 2013 r. w sprawie **X K 123/13**,
- b) przez Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie **II K 916/13**;
- c) przez Sąd Rejonowy Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie **II K 337/13**;
- d) przez Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 26 czerwca 2015 r. w sprawie **X K 171/15**,

i w ich miejsce wymierza skazanemu karę łączną 3 (trzech) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. ustala, że wyrok łączny Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku w sprawie II K 1194/14 stracił moc w zakresie punktu 1 i 4

III. na mocy art. 577 k.p.k. i art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec skazanego w pkt I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza mu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt II K 916/13 w dniu 23 listopada 2012 r., uznając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

IV. na mocy art. 576 § 1 k.p.k. a contrario pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach podlegających połączeniu pozostawia do odrębnego wykonania,

V. na mocy art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983, poz. 49/223 ze zm.) zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, a wydatkami tego postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt X K 103/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

P. P. został skazany prawomocnymi wyrokami:

9. Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 16 maja 2008 r. w sprawie **XI K 271/08** za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnionych od 12 do 15 października 2007 r. w nocy z 22/23 października 2007 r. i w dniu 13 listopada 2007 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat, karę 182 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda, przy czym następnie zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

10. Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie **II K 476/08** za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione 4 lipca 2007 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat i na karę 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda;

11. Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 20 sierpnia 2009 r. r. w sprawie **XI K 535/09** za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. popełnione 30 sierpnia 2008 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. popełnione 30 sierpnia 2008 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym orzeczono karę łączną 9 miesięcy pozbawienia wolności;

12. Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 4 kwietnia 2012 r. w sprawie **XI K 156/10** za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., popełnione w dniu 5 października 2008 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

13. Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 6 września 2013 r. w sprawie **X K 123/13** za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione od 29 września do 7 listopada 2012 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i karę 60 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda;

14. Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie **II K 916/13** za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione 23 listopada 2012 r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności i karę 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zb. z art. 278 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione 23 listopada 2012 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda, przy czym orzeczono kary łączne 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 60 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda;

15. Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie **II K 337/13** za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione 12 sierpnia 2012 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnionych od 10 do 12 sierpnia 2012 r. i od 5 do 25 sierpnia 2012 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. popełnione 22 września 2012 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym orzeczono karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności;

16. Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 26 czerwca 2015 r. w sprawie ***X K 171/15*** za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione nie wcześniej niż 19 października 2012 r. i nie później niż do dnia 20 listopada 2012 r. na karę roku pozbawienia wolności;

nadto, wobec którego wyrokiem łącznym ***Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 30 lipca 2014 roku w sprawie II K 370/14***

- połączono kary grzywny orzeczone w sprawach XI K 271/08 i II K 476/08 Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku i wymierzono karę łączną 190 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda,
- połączono kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach XI K 535/09 i XI K 156/10 Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku i wymierzono karę łączną 11 miesięcy pozbawienia wolności,
- połączono kary pozbawienia wolności i grzywny orzeczone w sprawach X K 123/13, II K 916/13 i II K 585/13 Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku i wymierzono kary łączne 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 160 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda (rozstrzygnięcie to straciło moc wskutek uchylecia prawomocności wyroku w sprawie II K 585/13);

natomiast wyrokiem łącznym ***Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 23 marca 2015 roku w sprawie II K 1194/14***

- połączono kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach X K 123/13 i II K 916/13 Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku oraz II K 337/13 Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku i wymierzono karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- połączono kary grzywny orzeczone w sprawach X K 123/13 i II K 916/13 Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku i wymierzono karę łączną 70 stawek dziennych grzywny po 10 zł każda.

/dowody: dane o karalności k. 38-41, k. 91-94; odpisy wyroków k. 50-54, k. 62-68, k. 99-100; informacja z NOE-SAD k. 116-119/

Zachowanie skazanego wobec innych skazanych i przełożonych nie budzi zastrzeżeń. Jednokrotnie był karany dyscyplinarnie oraz 18-krotnie nagradzany. Jego zachowanie oceniane jest ogólnie jako dobre. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowego oddziaływania, zadania programu wykonuje dobrze. Na temat prowadzonego przed osadzeniem trybu życia wypowiada się negatywnie. Prognoza penitencjarna w zakresie dalszego, prawidłowego funkcjonowania w warunkach ZK typu półotwartego, kształtuje się pozytywnie. Proces resocjalizacji przebiega również pozytywnie.

/dowód: opinia o skazanym k. 16-17; informacja o pobytach i orzeczeniach k. 2-5; wywiad środowiskowy k. 19-20/

Sąd zważył, co następuje :

Powyzszy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy: danych o karalności, odpisów wyroków, opinii o skazanym, informacji o pobytach i orzeczeniach, wywiadu środowiskowego, informacji z NOE-SAD.

Sąd dał wiarę tym dokumentom uznając, że nie budzą one wątpliwości, co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, a żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności. Dokumenty ujawnione w toku rozprawy łączą się w spójną oraz logiczną całość i w ocenie Sądu pozwalają odtworzyć stan faktyczny niezbędny do rozstrzygnięcia sprawy o wydanie wyroku łącznego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż od dnia 1 lipca 2015 r. ustawodawca gruntownie przebudował model orzekania w przedmiocie wyroku łącznego i kar łącznych, uchwalając również w tym zakresie przepisy

intertemporalne. Przepis art. 19 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy stanowi, że przepisów rozdziału IX kodeksu karnego, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. W odniesieniu do sytuacji prawnej P. P., sytuacja taka nie miała jednak miejsca, albowiem żaden z prawomocnych wyroków, nie został wobec skazanego wydany po dniu wejścia w życie omawianej nowelizacji.

W opisaney sytuacji należało ponadto przeanalizować warunki prawne do wydania wobec P. P. wyroku łącznego przy uwzględnieniu przepisów obowiązujących do dnia 30 czerwca 2015 roku. W ówczesnym stanie prawnym przyjmowano, iż postępowanie o wydanie wyroku łącznego miało na celu urzeczywistnienie zasady łączenia jednostkowych kar podlegających łączeniu, a wymierzonych prawomocnymi wyrokami. Przesłanki dopuszczalności łączenia kar jednostkowych, także w wyroku łącznym, wskazywał art. 85 k.k. Zgodnie z powyższym uregulowaniem, sąd wymierzał karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy (chronologicznie), chociażby nieprawomocny wyrok skazujący, co do któregokolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary podlegające łączeniu (por. uchwała SN z dnia 25.02.2005, I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Innymi słowy, warunkiem wymierzenia kary łącznej było wymierzenie podlegających łączeniu kar za przestępstwa pozostające w zbiegu realnym. Karami podlegającymi łączeniu były kary tego samego rodzaju oraz kary pozbawienia wolności z karami ograniczenia wolności, przy czym, w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności, Sąd obligatoryjnie wymierzał karę łączną pozbawienia wolności. W myśl art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierzał karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa, do ich sumy.

Mając na względzie ustalenia faktyczne dokonane na podstawie wskazanych powyżej dowodów, a dotyczące prawomocnych wyroków orzeczonych względem P. P., Sąd po ich analizie w kontekście ustawowych uregulowań, stwierdził, iż w niniejszej sprawie przesłanki warunkujące możliwość wydania wyroku łącznego zachodzą w stosunku do jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych prawomocnymi wyrokami:

- a) Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 6 września 2013 r. w sprawie X K 123/13,
- b) Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie II K 916/13;
- c) Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie II K 337/13;
- d) Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 26 czerwca 2015 r. w sprawie X K 171/15.

We wskazanym zakresie Sąd zważył, iż chronologicznie pierwszym wyrokiem jest orzeczenie zapadłe w sprawie X K 123/13 z dnia 6 września 2013 r. Przed datą wydania wyroku w sprawie X K 123/13, P. P. dopuścił się również popełnienia przestępstw, za które skazany został wyrokami zapadłymi w sprawach: II K 916/13, II K 337/13 i X K 171/15. We wskazanych sprawach przypisano P. P. czyny popełnione w dniach: 23 listopada 2012 roku, w dniu 12 sierpnia 2012 roku, od 10 do 12 sierpnia 2012 roku, od 5 do 25 sierpnia 2012 roku, 22 września 2012 roku oraz nie wcześniej niż 19 października 2012 roku i nie później niż do dnia 20 listopada 2012 roku. Tym samym ustawowe warunki do połączenia orzeczonych we wskazanym zakresie jednostkowych kar pozbawienia wolności zostały spełnione.

Następnie, Sąd rozważając kwestię wysokości kary łącznej jaka winna zostać orzeczona wobec P. P. w miejsce skazań objętych wyrokami wydanymi w sprawach: X K 123/13, II K 916/13, II K 337/13, X K 171/15, miał na względzie treść art. 86 k.k., wyznaczającego jej granice. Z przepisu tego wynika, że Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak w odniesieniu do kary pozbawienia wolności – 15 lat. Co do zasady zatem, kara łączna pozbawienia wolności w tym wypadku powinna mieścić się w granicach od roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności (najwyższa z kar) do sześciu lat i ośmiu miesięcy pozbawienia wolności (suma kar za poszczególne przestępstwa/ciągi przestępstw).

Rozważając wymiar kary łącznej Sąd zważył, iż nie mają na niego wpływu okoliczności związane ze stopniem zawinienia poszczególnych przestępstw, za które wymierzono podlegające łączeniu kary jednostkowe, ani też okoliczności związane ze stopniem społecznej szkodliwości poszczególnych przestępstw pozostających w zbiegu. Okolicznościami, które Sąd bierze pod uwagę w tym zakresie są związek podmiotowy i przedmiotowy między zbiegającymi się przestępstwami, motywację, czas popełnienia każdego z nich. W aspekcie przedmiotowym związek zbiegających się realnie przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych przestępstw, a to bliskość czasowa ich popełnienia (największa - gdy czyny przestępcze popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie), osoby pokrzywdzonych (największa ścisłość związku zachodzi, gdy kilkoma przestępstwami pokrzywdzono tę samą osobę), rodzaj naruszonego dobra prawnego (im bardziej zbliżone dobra, tym większa bliskość przestępstw, zatem największa przy tożsamości dóbr), sposób działania sprawcy. W aspekcie podmiotowym chodzi o motywacje bądź pobudki stymulujące sprawę, rodzaj i formę winy. Im bliższy jest związek podmiotowy i przedmiotowy między czynami tym większe znaczenie zyskuje zasada absorpcji kar, im mniejszy - zasada ich kumulacji. Popełnienie przestępstw podobnych w bliskich odstępach czasu uzasadnia znaczną absorpcję w wymiarze kary łącznej, a dopuszczenie się ich na szkodę różnych pokrzywdzonych - odstąpienie od absorpcji pełnej na rzecz częściowej kumulacji, gdyż oznacza niekompletność kryteriów ścisłego związku przedmiotowego i podmiotowego zabiegających się realnie przestępstw. Naruszenie przez sprawcę chronionych przez przepis przewidujący dany typ czynu zabronionego dóbr w różnym czasie i miejscu oraz w odniesieniu do różnych osób, z reguły przemawia przeciwko zastosowaniu przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji. Daleki stosunkowo związek podmiotowy i przedmiotowy pomiędzy poszczególnymi czynami nie przemawia za celowością zastosowania zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej.

Zasadnicze znaczenie w zakresie wymiaru kary łącznej mają również dyrektywy prewencyjne zarówno w aspekcie prewencji indywidualnej, jak i prewencji generalnej. Popełnienie kilku przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej niż wynikałoby to z dyrektywy absorpcji. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej mają zatem cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma odnieść kara w stosunku do skazanego.

Przenosząc powyższe zasady na grunt niniejszej sprawy, Sąd doszedł do przekonania, iż w pełni zasadnym będzie wymierzenie P. P. kary łącznej trzech lat i trzech miesięcy pozbawienia wolności. Tym samym Sąd przy orzekaniu kary łącznej pozbawienia wolności kierował się dyrektywami asperacji. Z jednej bowiem strony Sąd miał na uwadze, iż objęta skazaniami w sprawach X K 123/13, II K 916/13, II K 337/13, X K 171/15 działalność przestępcza P. P. rozciągała się w stosunkowo krótkim – trzymiesięcznym okresie. Ponadto poza jednym czynem w sprawie II K 337/13, wszystkie czyny przypisane skazanemu w orzeczeniach zapadłych w wymienionych powyżej sprawach, celowały w identyczne dobro prawne – mienie. Okoliczności te, wskazywałyby na zasadność zastosowania przy łączeniu kar zasady absorpcji. Z drugiej jednak strony Sąd wziął również pod uwagę, iż przestępstwa, których popełnienia dopuścił się P. P. godziły w dobra prawne różnych osób pokrzywdzonych. Ponadto nie ulega wątpliwości, iż względy prewencji zarówno generalnej jak i indywidualnej, nakazują zastosowanie wobec P. P. zasady kumulacji kar. Dopuścił się on bowiem popełnienia wielu czynów zabronionych, co wskazuje na zasadniczy brak szacunku dla obowiązującego porządku prawnego.

W kontekście powyższego należy również podkreślić, że regulaminowa postawa skazanego w okresie odbywania kary oraz pozytywna prognoza penitencjarna, nie jest wystarczającym argumentem dla zastosowania pełnej absorpcji. Skoro proces resocjalizacji skazanego przebiega prawidłowo, to dla osiągnięcia celów w sferze prewencji szczególnej, nie należy tego okresu nadmiernie skracać wydając wyrok łączny.

Sąd Najwyższy wielokrotnie podkreślał, iż stosowanie jednej z zasad - absorpcji czy też kumulacji, w pełnym zakresie, z wyłączeniem zasady przeciwnej, winno mieć miejsce jedynie wyjątkowo. Podzielając ten pogląd, Sąd przy uwzględnieniu przytoczonych powyżej okoliczności i rozważań, zastosował przy wymiarze kary łącznej zasadę asperacji, jako pośrednią pomiędzy zasadą kumulacji oraz absorpcji i wymierzył P. P. karę łączną trzech lat i trzech miesięcy pozbawienia wolności.

W punkcie drugim uzasadnianego wyroku łącznego Sąd zawarł ustalenie, zgodnie z którym wyrok łączny Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku w sprawie II K 1194/14 stracił moc w zakresie punktu 1 i 4. Wskazane bowiem w przytoczonych punktach orzeczenia, dotyczyły połączenia kar pozbawienia wolności, zaś w uzasadnianym wyroku łącznym kwestia ta została odmiennie rozstrzygnięta. Brak było natomiast potrzeby do modyfikowania połączonych w wyroku łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku w sprawie II K 1194/14 kar grzywny, albowiem orzeczenie zapadłe w sprawie X K 171/15 nie zawierało nadającej się do połączenia rodzajowo identycznej kary.

Na poczet orzeczonej wobec skazanego w punkcie pierwszym wyroku kary łącznej pozbawienia wolności, Sąd na mocy art. 577 k.p.k. i art. 63 § 1 k.k. zaliczył mu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt II K 916/13 w dniu 23 listopada 2012 r., uznając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności. Natomiast pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach podlegających połączeniu, należało pozostawić do odrębnego wykonania, czego wyrazem jest treść punktu czwartego uzasadnianego wyroku.

Z kolei na mocy art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983, poz. 49/223 ze zm.), Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, a wydatkami tego postępowania obciążył Skarb Państwa. W tym zakresie Sąd miał na uwadze, iż P. P. pozostaje w izolacji penitencjarnej i jego obecne możliwości zarobkowe są znacznie ograniczone.